

Η ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΩΝ»

Τάγματα Παιδείας

Τα κλομπ και τα δακρυγόνα δεν είναι τα μόνα μέσα τα οποία επιστρατεύει η κυβέρνηση για την πειθάρχηση φοιτητών και καθηγητών. Εξίσου σοβαρές -αν και αθέατες στην υπόλοιπη κοινωνία- προσπάθειες καταβάλλει και στο εσωτερικό των ΑΕΙ.

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΨΑΡΡΑ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ. ΙΟΥ e-mail

Μάλλον άσχημα ξεκίνησε η εκπαιδευτική χρονιά. Το διαπιστώσαμε όλοι, βλέποντας στις τηλεοπτικές μας οθόνες τον τρόπο με τον οποίο τα ΜΑΤ αντιμετώπισαν τους απεργούς δασκάλους την προπερασμένη Τετάρτη (20.9) και ξανά την περασμένη Δευτέρα (25.9): προληπτικό ψέκασμα με χημικά όπλα, προσβλητικές εντολές («καθήστε όλοι κάτω»), αυθαίρετες συλλήψεις.

Αθήνα, 17 Σεπτεμβρίου 2006.

Από κοντά και τα -έξαλλα πλέον- φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ, που απ' όλη αυτή την αστυνομική αγριότητα το μόνο που διαπίστωσαν ήταν η «παράνομη» αντίσταση των δασκάλων και, κυρίως, η... ταλαιπωρία των γιωταχίδων του Λεκανοπεδίου -έστω κι αν οι διαδηλωτές ξεπερνούσαν αριθμητικά κατά πολύ τις αυθαίρετες ποσοστώσεις του αρχιπραιτορα δημόσιας τάξης.

Είναι προφανές ότι ο σκληρός πυρήνας του κρατικού μηχανισμού, κατασταλτικός και ιδεολογικός, έχει κουρδιστεί για τα καλά, ώστε να συντρίψει τις αντιστάσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας στα σχέδια των μαθητευόμενων μεταρρυθμιστών του υπουργείου. Το μόνο που δεν φαίνεται να έχει ληφθεί υπόψη είναι οι πιθανές εκρηκτικές επιπτώσεις της προδιαγραφόμενης υπέρβασης κάθε μέτρου. Θα ήταν, όμως, υπερβολικό να απαιτεί κανείς τόσο ευαίσθητα ανακλαστικά από την κυρία Γιαννάκου και τους κυρίους Πολύδωρα και Βερέμη.

Η άμεση αστυνομική βία δεν αποτελεί, ωστόσο, παρά την κορυφή του παγόβουνου σ' αυτή την αντεπίθεση. Μακριά από τα βέβηλα μάτια της δημοσιότητας, οι μηχανισμοί προληπτικής καταστολής των κινητοποιήσεων του εκπαιδευτικού κόσμου έχουν ήδη αρχίσει να συγκροτούνται σε πολλαπλά επίπεδα: διοικητικό, δικαστικό, παρασυνδικαλιστικό.

Το μπλοκ των φοιτητών του ΔΠΘ που πήρε μέρος στο πανελλαδικό συλλαλητήριο της 27.6.06 στην Αθήνα.

Φοιτητές στο εδώλιο;

Οι δύο περιπτώσεις στις οποίες θα αναφερθούμε αναλυτικά σήμερα (από την ακριτική Κομοτηνή η μία, από το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας η άλλη) είναι από κάθε περίπτωση αποκαλυπτικές.

****** Στην πρώτη περίπτωση πρόκειται για τη δρομολόγηση διώξεων κατά των αγωνιζόμενων φοιτητών με προσχήματα που κάνουν να γελάσει και το παρδαλό κατσίκι.

***** Τα ξημερώματα της 5ης Ιουνίου, οι φοιτητές του Συλλόγου Οικοτρόφων Φοιτητικών Εστιών Κομοτηνής (ΣΟΦΕΚ) κατέλαβαν την πρυτανεία του εκεί πανεπιστημίου, στο πλαίσιο της γενικευμένης εκπαιδευτικής εξέγερσης των ημερών ενάντια στη νεοφιλελεύθερη αντιμεταρρύθμιση της τριτοβάθμιας παιδείας. Παρέμειναν εκεί τρεις ακριβώς εβδομάδες, μέχρι τη νύχτα 25ης

προς 26η Ιουνίου. Όπως πιστοποιούν και οι σεκιουριτάδες της φρουράς, πριν αποχωρήσουν καθάρισαν και τακτοποίησαν τον χώρο.

***** Οι πρυτανικές αρχές δεν πρόλαβαν καλά καλά να μπουν στο κτίριο, κι έβαλαν μπροστά ΕΔΕ για να εντοπίσουν τους «δράστες» της κατάληψης.

***** Με απόφαση του πρύτανη Αθανασίου Καραμπίνη, τις σχετικές ανακρίσεις ανέλαβε ο αντιπρύτανης -και καθηγητής προπονητικής στο ΤΕΦΑΑ- Σάββας Τοκμακίδης. Μέσα σε μία ώρα, το μεσημέρι της ίδιας μέρας, πήρε καταθέσεις απ' όλους τους υπαλλήλους, μόνιμους και συμβασιούχους, της πρυτανείας. Την επομένη, εξέτασε τους υπαλλήλους της ιδιωτικής εταιρείας EUROSECURITY, στην οποία έχει ανατεθεί η φύλαξη του κτιρίου.

* Το αποτέλεσμα της έρευνας ήταν εξαιρετικά πενιχρό από άποψη ευρημάτων: Ούτε καταστροφές, ούτε αρπαγές, ούτε τίποτα. Μόνο κάποια αποτσίγαρα στα τασάκια και ίχνη χρησιμοποίησης από τους φοιτητές των κομπιούτερ, των εκτυπωτών και των φωτοτυπικών μηχανημάτων. Ο κλητήρας της Γραμματείας υπολόγισε ότι καταναλώθηκαν συνολικά κάπου 1.000-1.5000 σελίδες γραφικής ύλης και η αντίστοιχη μελάνη. Τα σοβαρότερα παράπονα αφορούσαν την αποσύνδεση κάποιων υπολογιστών από την πρίζα ή τους εκτυπωτές. Με δυο λόγια, μακάρι κάθε κατάληψη πανεπιστημιακού χώρου να τέλειωνε έτσι...

**Αμ δε! Την ίδια μέρα, ο αντιπρύτανης καλεί να καταθέσουν ως «μάρτυρες» στην ΕΔΕ δύο φοιτητές - ο Γιώργος Λάιος κι ο Γιώργος Σάρλης, πρώην πρόεδρος και γραμματέας του συλλόγου, αντίστοιχα. Και οι δύο είναι μέλη της φοιτητικής παράταξης «Δίκτυο αυτόνομων ριζοσπαστικών σχημάτων» (Νεολαία Συνασπισμού κι ανεξάρτητοι αριστεροί). Σύμφωνα με τους σεκιουριτάδες, που τους ήξεραν από παλιά, είχαν διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην κατάληψη.

* Προσερχόμενοι στην ΕΔΕ, οι δύο φοιτητές αρνήθηκαν να καταθέσουν το παραμικρό σχετικά με τα γεγονότα της κατάληψης. Και πολύ σωστά, αφού σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (άρθρο 127 του Ν.2683/99) ένορκη διοικητική εξέταση ασκείται αποκλειστικά εις βάρος δημοσίων υπαλλήλων που υπέπεσαν σε πειθαρχικά αδικήματα κατά την τέλεση των καθηκόντων τους -και όχι βέβαια εις βάρος φοιτητών. Ακόμη και το τέχνασμα της κλήσης του «υπόπτου» ως «μάρτυρα» δεν μπορούσε να εφαρμοστεί εδώ, καθώς το άρθρο 131 του ίδιου νόμου, το σχετικό με την υποχρεωτική μαρτυρική κατάθεση στις πειθαρχικές ανακρίσεις, εξαιρείται ρητά από την εφαρμογή στην περίπτωση των ΕΔΕ.

Από τις αφισέτες του πρόσφατου φοιτητικού κινήματος.

* Πρύτανης και αντιπρύτανης δεν φαίνεται, ωστόσο, να πολυνοιάστηκαν για τέτοιες τυπικότητες. Με το κλείσιμο της ΕΔΕ, το πόρισμά της στάλθηκε στην εισαγγελία για τα περαιτέρω. Ήδη η υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης.

**Αυτό που εντυπωσιάζει είναι τόσο η σπουδή των πρυτανικών αρχών να βάλουν μπροστά την «πειθαρχική» διαδικασία ευθύς με τη λήξη της κατάληψης (παρά την οφθαλμοφανή απουσία ζημιών), όσο και το αστείο κυριολεκτικά περιεχόμενο του «εγκλήματος»: οι κομπιούτερ που είχαν αποσυνδεθεί από τους εκτυπωτές τους θα μπορούσαν απλώς να... επανασυνδεθούν από το τεχνικό προσωπικό, ενώ οι 1.000-1.500 σελίδες χαρτιού που (υποτίθεται ότι) καταναλώθηκαν από τους φοιτητές δεν κοστίζουν συνολικά πάνω από 10-15 ευρώ. Πολύ λιγότερα, δηλαδή, από το χαρτί και το μελάνι (για να μη μιλήσουμε για τις εργατώρες) που θα χαθούν ελέω της ίδιας της ΕΔΕ ή σε μια ενδεχόμενη δικαστική περιπέτεια.

Είναι προφανές ότι η προστασία της πανεπιστημιακής περιουσίας ήταν το τελευταίο που πέρασε από το μυαλό των εμπνευστών αυτής της πρωτοφανούς δίωξης.

**Κάποιες άλλες λεπτομέρειες της υπόθεσης μοιάζουν περισσότερο διαφωτιστικές για τα κίνητρα των διωκτών. Οι αρχές της πρυτανείας φέρονται ιδιαίτερα ενοχλημένες από το γεγονός ότι καταληψίες μπήκαν στα γραφεία της Επιτροπής Ερευνών και της υπηρεσίας Φοιτητικής Μέριμνας, ξεσκόνισαν φακέλους και φωτοτύπησαν μέρος του περιεχομένου. Μεταξύ άλλων, στο χώρο της κατάληψης βρέθηκαν -ως προκηρύξεις- φωτοτυπίες ντοκουμέντων σχετικών με ερευνητικά προγράμματα αλλά και με την απολογία του πρύτανη ενώπιον του Πταισματοδικείου Κομοτηνής για υποθέσεις του Πανεπιστημίου.

Ουσιαστικά, δηλαδή, οι φοιτητές υποτίθεται πως έκαναν (ή επιχειρήσαν να κάνουν) πράξη αυτό που θα όφειλε να είναι η πεμπτουσία ενός ανοιχτού και δημοκρατικού πανεπιστημίου: τη διαφάνεια των πανεπιστημιακών λειτουργιών, ιδίως εκείνων που σχετίζονται με τη διαχείριση πολυδάπανων ερευνητικών προγραμμάτων ή έχουν ποινικές προεκτάσεις. Απαραίτητη προϋπόθεση οποιασδήποτε ουσιαστικής λειτουργίας των πανεπιστημιακών οργάνων (αλλά και της όποιας αξιολόγησης του ακαδημαϊκού έργου) δεν είναι, σε τελική ανάλυση, η δυνατότητα όλων των άμεσα ενδιαφερομένων να γνωρίζουν τι ακριβώς συμβαίνει στον σκληρό πυρήνα των ΑΕΙ;

**Η έμπρακτη απάντηση των πρυτανικών αρχών της Θράκης στα παραπάνω ερωτήματα είναι προφανής. Κι αν στην περίπτωση του (τότε πρύτανη) κ. Καραμπίνη η προσωπική τσαντίλα είναι κάπως κατανοητή, τα πράγματα καθίστανται πιο ανησυχητικά από τις δηλώσεις του διαδόχου του.

Η Γιαννάκου υποχωρεί ο διάλογος έρχεται...

Απαντώντας στα πρώτα σχετικά δημοσιεύματα, ο νέος πρόεδρος του Δημοκρίτειου Κων/νος Σιμόπουλος έσπευσε να πλειοδοτήσει σε κατασταλτική λογική: «Όλοι πλέον οφείλουν να καταλάβουν ότι το Πανεπιστήμιο δεν είναι ένα ξέφραγο αμπέλι, που ο καθένας χωρίς όρια να ενεργεί. Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις είναι κάτι απαραίτητο στο να αλλάξουν κάποια πράγματα, όμως αυτό απέχει πολύ από το γεγονός ότι μέσα από την φοιτητική κινητοποίηση γίνονται κάποια έκτροπα» («Παρατηρητής της Θράκης» 21.9.06). Φωνάξετε όσο θέλετε, μ' άλλα λόγια, μη φανταστείτε όμως ποτέ ότι θα σας επιτραπεί να γνωρίζετε τι ακριβώς συμβαίνει στο μαγαζί μας (του οποίου, τυπικά, είστε βέβαια κι εσείς «ακαδημαϊκοί πολίτες»). Ή μήπως όχι;

****Αντιδρώντας στις κινήσεις αυτές η ΠΟΣΔΕΠ, το συνδικαλιστικό όργανο όλων των πανεπιστημιακών της χώρας, τάχθηκε στο πλευρό των δύο φοιτητών. Με ψήφισμά της στις 18 Σεπτεμβρίου αποδοκιμάζει την ενέργεια του πρόεδρου, υπενθυμίζοντας ότι «η άσκηση συνδικαλιστικής δραστηριότητας αποτελεί θεσμικά κατοχυρωμένο δικαίωμα και υποχρέωση των μελών μιας αυτοδιοικούμενης κοινότητας» (όπως τα ΑΕΙ) και «η υλοποίηση των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων των συλλόγων αποτελεί αυτονόητη υποχρέωση των εκπροσώπων τους».**

****Εξίσου προβληματικά δείγματα γραφής σημειώνονται ωστόσο και στον χώρο των πανεπιστημιακών, με την προσπάθεια συγκρότησης ενός παρασυνδικαλιστικού μηχανισμού ο οποίος, καταπατώντας κάθε έννοια συλλογικότητας και σεβασμού της δημοκρατικής αρχής, ξεκαθαρίζει προληπτικά τη διαθεσιμότητά να συνδράμει την κυβέρνηση στην καταστολή των μελλοντικών κινητοποιήσεων.**

Καθηγητές «δηλωσίες»

Η πιο προωθημένη (ή, εν πάση περιπτώσει, η περισσότερο ορατή) κίνηση του είδους σημειώθηκε στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας: Με υπηρεσιακό (αν και απρωτοκόλλητο) έγγραφο του, απευθυνόμενο επιλεκτικά σε συγκεκριμένους διδάσκοντες, ο εκεί πρόεδρος Γεώργιος Ζέρβας τους ζητά να υπογράψουν «δημόσια δήλωση» κατά των καταλήψεων και υπέρ των «κριτικής επεξεργασίας και βελτίωσης», με συμμετοχή στον κυβερνητικό διάλογο, «όλων των προτάσεων» που προωθεί το υπουργείο. Παράλληλα, διατυπώνεται το αίτημα προς τον εκάστοτε παραλήπτη να προωθήσει το κείμενο «στους συναδέλφους που αυτός κρίνει και να σημειώσει τα ονόματα αυτών που συμφωνούν». Το κείμενο της δήλωσης που διανέμεται υπογράφεται απ' τον ίδιο τον πρόεδρο και τους αντιπρυτάνεις Μόσχο Πολυσιού και Λεωνίδα Λουλούδη. Ο τελευταίος ανέλαβε και τη δημόσια υπεράσισή του, μετά τις πρώτες διαρροές («Τα Νέα» 21.9.06).

* Σε διπλανή στήλη δημοσιεύουμε αυτούσιο αυτό το αποκαλυπτικό κείμενο. Μεταξύ άλλων, οι «δηλωσίες» διαπιστώνουν ότι το ελληνικό Πανεπιστήμιο μαστίζεται από κρίση «τις τελευταίες δεκαετίες» και «δεσμεύονται δημόσια» να «τηρούν απαρέγκλιτα» συγκεκριμένη στάση απέναντι σε φοιτητικές ή άλλες κινητοποιήσεις, όπως αυτές της περασμένης άνοιξης.

* Κυρίως, δηλώνουν εκ των προτέρων ότι δεν πρόκειται επ' ουδενί να δεχθούν στο μέλλον «αποφάσεις υπέρ της αναπλήρωσης χαμένων μαθημάτων και εργασιών μετά τη λήψη των καταλήψεων». Προληπτικός, με άλλα λόγια, εκβιασμός ότι σε περίπτωση νέας κατάληψης οι φοιτητές θα ρισκάρουν απώλεια του εξαμήνου.

* Ουσιαστικά, πρόκειται για δημόσια διακηρυγμένη υπονόμευση των θεσμών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και του συνδικαλιστικού κινήματος των πανεπιστημιακών, στο όνομα της υποτιθέμενης προστασίας τους: αντί για ελεύθερη ψηφοφορία μετά από (λιγότερο ή περισσότερο) δημιουργική συζήτηση στα συλλογικά θεσμικά όργανα των (αυτοδιοικούμενων) ΑΕΙ, οι υπογράφοντες διακηρύσσουν δημόσια τη στρατιωτικού τύπου προσχώρησή τους σε ένα μηχανισμό αποφασισμένο να «επαναφέρει την τάξη» στα πανεπιστήμια. Οι «αγωνιστικές κινητοποιήσεις της ΠΟΣΔΕΠ», του νόμιμου και αντιπροσωπευτικού συνδικαλιστικού οργάνου του κλάδου, αναφέρονται άλλωστε σαφώς ως μέρος (αν όχι ως η αιτία) του όλου προβλήματος.

Στις 15 Σεπτεμβρίου, οι αντιπρυτάνεις Λουλούδης και Πολυσιού κάλεσαν επείγοντως το δ.σ. του Συλλόγου Επιστημονικού Προσωπικού του ιδρύματος, για ενημέρωσή του σχετικά με το επίμαχο ντοκουμέντο. Η απάντηση του συλλόγου ήρθε με τη μορφή ανοικτής επιστολής, όπου επισημαίνονται τα προβλήματα που προκύπτουν από την καινοφανή αυτή μεθόδευση:

«Το κείμενο υπονομεύει τη λειτουργία των θεσμικών οργάνων του Πανεπιστημίου που είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων. Συγκεκριμένα, το κείμενο επιχειρεί να δεσμεύσει εκ των προτέρων τα μέλη ΔΕΠ στη μη τήρηση μελλοντικών αποφάσεων των θεσμοθετημένων συλλογικών οργάνων και ανεξαρτήτως συγκυριών. Επίσης, για πρώτη φορά η Πρυτανεία καλεί ένα άλλο θεσμικό όργανο (Δ.Σ. Συλλόγου ΔΕΠ) για να γνωστοποιήσει τη διακίνηση ενός ιδιωτικού κειμένου».

******Όσο για την υπόρρητη αλλά σαφώς αυταρχική λογική που διέπει την όλη «δήλωση αρχών», παρά τις πομπώδεις διακηρύξεις υπέρ του «ανοιχτού πανεπιστημίου» κ.λπ., αποκαλυπτικός είναι, νομίζουμε, ο χρονικός εντοπισμός της «κρίσης που μαστίζει το ελληνικό πανεπιστήμιο» στις «τελευταίες δεκαετίες» (και μόνο). Δυστυχώς οι -κατά τεκμήριο δημοκράτες και εκσυγχρονιστές- συντάκτες του κειμένου δεν διευκρινίζουν ποιο ακριβώς υπήρξε κατά τη γνώμη τους το σημείο εκκίνησης της κρίσης των ΑΕΙ. Ο νόμος-πλαίσιο του 1982, που κατήργησε το μονοπώλιο της έδρας και οργάνωσε τις σπουδές σε στοιχειωδώς δημοκρατική βάση; Ή μήπως η Μεταπολίτευση του 1974, που έδωσε λόγο και νομιμοποίηση στο «πεζοδρόμιο»;

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ «ΔΗΛΩΣΗΣ»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2006

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Αγαπητέ

Εύχομαι, κατ' αρχήν, καλή και δημιουργική ακαδημαϊκή χρονιά, με υγεία και ηρεμία. Λόγω των καταλήψεων του Μαΐου-Ιουνίου και των συνεπειών τους, θεωρώ σκόπιμη τη δημοσιοποίηση του κειμένου που επισυνάπτεται προς τα μέλη του προσωπικού του ΓΠΑ, το οποίο θα συνοδεύεται από έναν ονομαστικό κατάλογο ονομάτων κατ' αλφαβητική σειρά.

Κατόπιν αυτού, θα παρακαλούσα να γνωστοποιήσεις το κείμενο στους συναδέλφους που εσύ κρίνεις και να σημειώσεις τα ονόματα αυτών που συμφωνούν. Θα εξυπηρετούσε αν είχα τα ονόματα αυτών που συμφωνούν με τη δημοσιοποίηση του κειμένου μέχρι την 18η Σεπτεμβρίου 2006,

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ο Πρύτανης Γεώργιος Ζέρβας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΗΛΩΣΗ

Για ένα ανοιχτό δημόσιο πανεπιστήμιο του ελεύθερου διαλόγου και της δημοκρατικής συναίνεσης.

* Όλοι εμείς, μέλη του Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, παρά τις διαφορές μας σε επιμέρους θέματα, αισθανθήκαμε την ανάγκη, μετά τα γεγονότα του παρελθόντος Μαΐου-Ιουνίου, που σηματοδοτούνται από τις παρατεταμένες καταλήψεις των πανεπιστημίων της χώρας από τους φοιτητές, τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις της ΠΟΣΔΕΠ και την κατάθεση ορισμένων προτάσεων για αλλαγές στην ανωτάτη εκπαίδευση, να δηλώσουμε δημόσια ορισμένες καταστατικές αρχές τις οποίες δεσμευόμαστε να τηρήσουμε απαρέγκλιτα, εφόσον στόχος όλων μας είναι η έξοδος από την κρίση που μαστίζει το ελληνικό πανεπιστήμιο τις τελευταίες δεκαετίες.

* Επειδή πιστεύουμε στη δημοκρατία, στην αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, στο δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, στη θεσμικά κατοχυρωμένη εκπροσώπηση όλων των φορέων στη διοίκηση, στο ακαδημαϊκό άσυλο και στο ρόλο και τη σημασία της δημόσιας εκπαίδευσης, υποστηρίζουμε ότι κανείς λόγος δεν δικαιολογεί τον αποκλεισμό οιαδήποτε φορέα της ακαδημαϊκής κοινότητας από την είσοδο και την εργασία του στους χώρους του πανεπιστημίου. Εμείς πιστεύουμε στο πάντοτε και για τον κάθε πολίτη ανοικτό πανεπιστήμιο, όπως σαφώς ορίζεται από τη θεσμική κατάκτηση του ακαδημαϊκού ασύλου.

* Για τους ίδιους λόγους διαφωνούμε ριζικά με τη βίαιη και εκβιαστική, απρόσκλητη είσοδο φορέων ή ομάδων απόρων της ακαδημαϊκής κοινότητας σε όργανα της διοίκησης στα οποία υπάρχει θεσμικά κατοχυρωμένη ευρεία, αναλογική, εκπροσώπησή του με στόχο την λήψη αποφάσεων της αρεσκείας τους. Σε περίπτωση επανάληψης φαινομένων αυτού του τύπου θα αποχωρούμε αμέσως από τη διαταραχθείσα συνέλευση ή αν εμποδισθούμε να αποχωρήσουμε θα απέχουμε από κάθε συζήτηση με αυτούς που δεν σέβονται τον θεσμικό κανόνα της πολιτείας για την εκπροσώπηση όλων των φορέων στη Σύγκλητο, τις Γενικές Συνελεύσεις Τμημάτων κ.τ.λ. των ΑΕΙ.

* Κατά τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά, εφόσον, για οποιοδήποτε λόγο, επαναληφθεί το φαινόμενο των καταλήψεων, δεν πρόκειται να υποστηρίξουμε αποφάσεις υπέρ της αναπλήρωσης των απωλεσθέντων μαθημάτων και εργαστηρίων μετά τη λήξη των καταλήψεων στα αρμόδια θεσμικά όργανα του πανεπιστημίου στα οποία μετέχουμε ως εκπρόσωποι και μέλη.

* Επειδή πιστεύουμε ότι το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο έχει ήδη να επιδείξει αξιόλογες ακαδημαϊκές κατακτήσεις και επιτυχίες και διαθέτει υψηλό δυναμικό περαιτέρω ανάπτυξης, με την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς θα υποστηρίξουμε και θα συμμετάσχουμε, με όλη μας τη δύναμη, στην κριτική επεξεργασία και τη βελτίωση, με ελεύθερο διάλογο, όλων των προτάσεων που έχουν μέχρι σήμερα κατατεθεί (προσχέδιο ΥΠΕΠΘ, πρόταση ΕΣΥΠ και Συνόδου Πρυτάνεων) ή θα κατατεθούν από άλλους φορείς ή πρόσωπα για τις αναγκαίες, όπως έχει κατ' επανάληψη διαπιστωθεί, αλλαγές στην λειτουργία του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου.

Υπονόμευση του ελεύθερου πανεπιστημίου

Την ώρα που οι δυο συσσωματώσεις ενηλίκων πολιτών -φοιτητές και καθηγητές- που αποτελούν την πανεπιστημιακή Universitas αντιστέκονται, με όρους κινήματος, στην πολιορκία του Δημόσιου και Ακαδημαϊκού Πανεπιστημίου από πολιτικά, οικονομικά, ιδεολογικά και πολιτιστικά αιτούμενα υποταγής του στη λογική της αγοράς και μετάλλαξής του σε εμπορική υπηρεσία πώλησης υπηρεσιών κατάρτισης, ενώ παράλληλα επιχειρούν την πλήρη υποταγή του στην *raison d' etre* του κράτους.

Την ώρα που αυτό το κίνημα εργαζόμενων διανοούμενων -με ό,τι θετικά αξιακό περιέχουν εδώ και δύο αιώνες αυτές οι έννοιες- με τη μαζική και δυναμική του δράση, παράγει ήδη θετικά αποτελέσματα, με καταλυτικές παραδειγματικά συνέπειες για τους άλλους χώρους των εργαζομένων.

Στο εσωτερικό του πανεπιστημίου εμφανίζονται μια σειρά αρνητικά φαινόμενα, συνήθως εκπορευόμενα από την ίδια πάνω-κάτω ομάδα πανεπιστημιακών, που είτε φανερά είτε κρυφά περιβάλλει, προφανώς με το αζημίωτο, την εκάστοτε ηγεσία του υπουργείου Παιδείας και τις επιλογές της.

Κοινό και πάγιο χαρακτηριστικό αυτής της ομάδας, καθώς και του συνοδοιπορούντος μεγάλης κατανάλωσης τηλεοπτικού «λόγου», η συνειδητή προσπάθεια υποτίμησης κάθε έννοιας Δημόσιου Αγαθού και συνακόλουθα συλλογικότητας, κοινωνικής αλληλεγγύης και ευαισθησίας. Απαξίωσης κάθε συντελούμενου έργου, παιδευτικού και ερευνητικού. Δυσφήμισης και εκφοβισμού των κριτικών στάσεων απέναντι στην επιχειρούμενη συντηρητική εκπαιδευτική αντιμεταρρύθμιση. Αντιστροφής ακόμη και του περιεχομένου λέξεων και εννοιών.

Προς αυτή την κατεύθυνση αυτοχαρακτηρίζουν «προοδευτικές» και «εκσυγχρονιστικές» νεοφιλελεύθερες καπιταλιστικές θέσεις για περιορισμό των δυνατοτήτων πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, για μετατροπή των ΑΕΙ σε επιχειρήσεις που συνάπτουν πενταετή συμβόλαια με το... υπουργείο Παιδείας, σε «αντιδραστικούς» και «βολεμένους» τους υπερασπιζόμενους την ισχύουσα ακόμη συνταγματική επιταγή του Α16, για υποχρέωση του κράτους να παρέχει Δημόσια και Δωρεάν Εκπαίδευση, σε όλες τις βαθμίδες της, και να μην επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ.

Χωρίς μάλιστα υπεύθυνα, δημόσια να υπερασπίζονται αυτές τις θέσεις, παρακάμπτοντας τους συλλόγους και τα όργανα αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ, χρησιμοποιώντας όμως τις όποιες ακαδημαϊκές τους θεσμικές ή άτυπες εξουσίες και επιρροές (βλ. πρυτανικές αρχές Γεωπονικού), επιχειρούν να συλλέξουν υπογραφές, αντικειμενικά στήριξης των αντιμεταρρυθμιστικών κρατικών επιλογών και υπονόμευσης της ενδοπανεπιστημιακής συνδικαλιστικής έκφρασης. Την ίδια ώρα ποινικοποιούν σε μικρά περιφερειακά πανεπιστήμια (βλ. πρυτανεία Δημοκρίτειου) τη συνδικαλιστική δράση φοιτητών, με βαρύγδουπες κατηγορίες π.χ. περί φθοράς ακόμη και κλοπής δημόσιας περιουσίας, αναφερόμενοι στη χρήση... γραφικής ύλης του πανεπιστημίου από την επιτροπή κατάληψης, που προσωποποιείται σύμφωνα με μαρτυρίες... απόντων σε δύο πρόσωπα!

Ο στόχος προφανής, αντιεκπαιδευτικός, μα ταυτόχρονα και βαθιά ανιστόρητος.

Το Δημόσιο και Ακαδημαϊκό Πανεπιστήμιο στην πάνω από 800 χρόνια ιστορία του παρήγαγε ισχύ και αίγλη, πάντα σε αντιπαράθεση με την εξουσία, την όποια εξωπανεπιστημιακή εξουσία, εκκλησιαστική, οικονομική, πολιτική. Θέλουν να λησμονούν ότι το πανεπιστήμιο είναι μια οριακή περίπτωση, και σε ό,τι αφορά την αυτοοργάνωση και συνδιοίκησή του από τις δύο συνιστώσες που το συναποτελούν, και σε ό,τι αφορά το πλέγμα των ανθρώπινων σχέσεων που αναπτύσσονται στο εσωτερικό των ακαδημαϊκών και ερευνητικών λειτουργιών του.

Όργανό του, ο συνεχής, ανοιχτός στη δυναμική των αντιφάσεων της ζωής του, Διάλογος, στο πλαίσιο της Ελευθερίας που του δίνει το μόνο κοσμικά κατοχυρωμένο, μαζί με εκείνο του Κοινοβουλίου, Ασυλο, από δω και η βασική του σχέση με τη Δημοκρατία. Γιατί, όπως παρατηρεί και

Η εταιρία έρχεται

η παιδεία φεύγει

ο P. Bourdieu, «αν καταρρεύσει αυτός ο χώρος άμιλλας και αμφισβήτησης των κάθε λογής γνώσεων, τότε βγαίνει προς εξαφάνιση και μια αναντικατάστατη μορφή κριτικού και πολιτικού πνεύματος, μαραίνοντας μαζί της κάθε σφαιρικό στοχασμό... εκείνο το μερίδιο κριτικής απόστασης από τον κοινωνικό της προορισμό, που είναι αναγκαία προϋπόθεση για τη φωτισμένη πολιτιστική ζωή και την ενεργό συμμετοχή στη δημοκρατία».

Και αυτό υπερασπίζονται με τους αγώνες τους η Γενιά του Α16 και οι Δάσκαλοί της.

Αλκης Ρήγος

Καθηγητής Παντείου, Συσπείρωση Πανεπιστημιακών

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού & Ερευνητικού Προσωπικού των ΑΕΙ (<http://www.ntua.gr/posdep/>).

Ο δικτυακός τόπος του συνδικαλιστικού οργάνου των ελλήνων πανεπιστημιακών. Εξαιρετικά πλούσιο περιεχόμενο, επικεντρωμένο στα σχέδια αντιμεταρρύθμισης της ανώτατης παιδείας στην Ελλάδα και την Ε.Ε. και τις αντιστάσεις του εκπαιδευτικού κόσμου. Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η διεθνής διάσταση του ζητήματος, που αποδεικνύει ότι το πρόβλημα δεν αφορά την «αναβάθμιση» των εγχώριων ΑΕΙ αλλά δομικές αναδιαρθρώσεις της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

<http://www.edopolytehneio.org>

Ο συλλογικός δικτυακός τόπος του φοιτητικού κινήματος. Πληροφορίες για το ιστορικό και την εξέλιξη των φοιτητικών κινητοποιήσεων, ντουκουμέντα (κείμενα, φωτογραφίες, βίντεο) και μια πλήρης συλλογή από τις ευρηματικές αφίστες που χαρακτήρισαν τις φετινές κινητοποιήσεις των φοιτητών.

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (<http://www.ypepth.gr/>).

Το επίσημο site του ΥΠΕΠΘ, επικεντρωμένο -φυσικά- στις προτεινόμενες αλλαγές. Όπως διαβάζουμε, «οι μήνες Ιούλιος-Οκτώβριος (του 2006) έχουν ως κύριο θέμα δημόσιας διαβούλευσης την Πρόταση του ΥΠΕΠΘ για την αλλαγή της Δομής και Λειτουργίας των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης». Λεπτομέρεια: στην ιστοσελίδα του «Εθνικού Διαλόγου», και δη στην υποκατηγορία «Προτάσεις για την Ανώτατη Εκπαίδευση», συμπεριλαμβάνεται -μεταξύ άλλων- και το ρεπορτάζ του «Ιού» για τις νίκες του φοιτητικού κινήματος το 1979-80 και 1990-91 («Κ.Ε.» 6.7.2006)!

Ο ΙΟΣ ΣΤΟ INTERNET